

но з посадовими інструкціями та чинними законодавчими актами України; переліку посад яким дозволяється видавати готівкові кошти на придбання матеріальних цінностей і оплати дрібних послуг, робіт.

Також підприємство відповідно до колективного договору може збільшувати за рахунок власних коштів суми добових, про що необхідно вказати в наказі про облікову політику підприємства. При цьому є доцільним передбачити перелік посадових осіб які мають право користуватися при відрядженні спальним вагоном і літаком, порядок відшкодування побутових послуг, що надаються в готелі, розмір відшкодування витрат на службові телефонні переговори.

Список використаних джерел

1. Податковий кодекс України від 02.12.2010 року №2755-VI.
2. Норми про відшкодування витрат на відрядження в межах України і за кордон, затверджено постановою КМУ від 23.04.1999 року № 663 (зі змінами).

Гриненко В.В., магістрант
ДВНЗ «КНЕУ імені Вадима Гетьмана»
Науковий керівник — к.е.н., доцент С.І. Ковач

КАЛЬКУЛЯЦІЯ СОБІВАРТОСТІ ПРОДУКЦІЇ САДІВНИЦТВА ТА ЇЇ ВДОСКОНАЛЕННЯ

Садівництву як підгалузі рослинництва притаманні основні його технологічні особливості, в той же час воно є специфічною галуззю сільськогосподарського виробництва, в якій виробництво продукції пов'язане з експлуатацією багаторічних насаджень. Багаторічні насадження вирощують у вигляді садів, ягідників, виноградників, плантацій чаю, хмелю, шовковиці. За площею та валовому збору в Україні найбільше розвинуте виноградарство та садівництво. В садах культивують п'ять основних груп плодових рослин: 1) насіннячкові — яблуні, груші, айва; 2) кісточкові — сливи, вишні, черешні тощо; 3) горіхоплідні — грецький горіх, фундук, мигдаль тощо; 4) цитрусові — лимон, апельсин, мандарин тощо; 5) субтропічні — інжир, хурма, гранат, маслини тощо. До ягідних насаджень відносять полуницю, суницю, малину, смородину, агрус тощо.

Технологічний процес у садівництві та інших галузях, пов'язаних з експлуатацією продуктивних плодкових багаторічних насаджень, складається з двох основних стадій: 1) догляду за насадженнями; 2) збору врожаю. Поточні витрати по догляду за насадженнями і збиранню врожаю складають фактичну собівартість виробленої продукції.

Витрати на виробництво продукції садівництва доцільно обліковувати за такими статтями: витрати на оплату праці; відрахування на соціальні заходи; добрива; засоби захисту рослин; роботи і послуги; пальне і мастильні матеріали; амортизація садів і ягідників; інші прямі витрати; витрати на утримання основних засобів; загальновиробничі витрати.

Оскільки в сільськогосподарських підприємствах складаються різні умови зберігання виробленої продукції, її наступної доробки, сортування, то для однакового відображення витрат, які включаються у виробничу собівартість продукції садівництва, чинними Методичними рекомендаціями з планування, обліку і калькулювання собівартості продукції (робіт, послуг) сільськогосподарських підприємств встановлено межу виробничого процесу в цій галузі, що є одночасно і межею виробничої собівартості. При цьому собівартість продукції садівництва визначається як франко-пункт приймання (зберігання) продукції. [1]

В залежності від частки галузі садівництва в структурі виробництва і реалізації продукції сільськогосподарські підприємства поділяються на спеціалізовані садівничі і неспеціалізовані. Цей поділ суттєво впливає на організацію обліку витрат і калькуляцію собівартості продукції садівництва.

В неспеціалізованих господарствах сади займають невеликі площі, а одержувана продукція використовується здебільшого для внутрішнього споживання і частково — для реалізації чи переробки. Тому витрати по догляду за садом та збиранням урожаю доцільно обліковувати на одному аналітичному рахунку «Садівництво». [2] На цьому рахунку відображаються всі витрати по догляду за садами та ягідниками і збиранню врожаю. Таким чином в неспеціалізованих господарствах визначається фактична собівартість одного центнера продукції садівництва без поділу її на види. У разі необхідності визначення собівартості кожного виду продукції витрати розподіляються між окремими видами оприбуткованої продукції пропорційно її вартості за реалізаційними цінами

У спеціалізованих господарствах садівництво є провідною галуззю господарської діяльності. В них окремі види і породи

культур займають значні площі, тому витрати на виробництво продукції садівництва обліковуються по кожній культурі окремо.

Поряд з основною продукцією — плодами, ягодами — в садівничих господарствах одержують і побічну продукцію — живці, відсадки, паростки, вуси. Їх оцінюють за реалізаційними цінами. [1]

Як побічну продукцію садівництва в спеціалізованих і неспеціалізованих господарствах інколи розглядають також падалицю. На нашу думку, безпідставним є віднесення падалиці до побічної продукції, оскільки неможливо виявити пряму залежність між рівнем витрат на виробництво продукції садівництва та її якістю, оскільки на якість продукції садівництва значним, а іноді вирішальним чином, впливають природно-кліматичні фактори. [3] Тому пропонуємо не відносити падалицю до побічної продукції, а калькулювати її в загальному порядку поряд з кондиційними плодами.

У разі використання некондиційних (зіпсованих, пошкоджених) плодів на корм худобі вони оцінюються за собівартістю кормових буряків з урахуванням кормових якостей цієї продукції і калькулюванню не підлягають.

Отже, для визначення фактичної собівартості 1 центнера продукції садівництва та ягідників у спеціалізованому господарстві із загальної суми витрат поточного року, облікованих по кожній культурі, необхідно виключити вартість побічної продукції, а решту витрат розділити на кількість центнерів одержуваної продукції.

При розрахунку собівартості продукції садівництва необхідно враховувати і одержаний врожай з молодих насаджень, не введених в експлуатацію. Продукцію молодих багаторічних насаджень пропонуємо оцінювати за сумою витрат, пов'язаних з її збиранням та доставкою до місць приймання (зберігання).

Таким чином, побудова обліку витрат і калькуляція собівартості продукції садівництва значною мірою залежить від спеціалізації господарства і видів одержуваної продукції.

Також вважаємо, що калькуляційні розрахунки для визначення собівартості продукції в управлінському обліку доцільно проводити не в довільній формі, а оформляти спеціально розробленим для цього первинним документом — калькуляційним листом. Застосування на підприємстві єдиних форм калькуляційних листів дає змогу суттєво поліпшити і впорядкувати саме процес розрахунків, їх документальне оформлення та проведення за єдиною методикою, передбаченою самою формою калькуляційного листа.

Список використаних джерел

1. Методичні рекомендації з планування, обліку і калькулювання собівартості продукції (робіт, послуг) сільськогосподарських підприємств. Затверджено наказом Міністерства аграрної політики від 18.05.2001р. № 132. (зі змінами і доповненнями)
2. *Линник В.Г.* Калькуляція собівартості сільськогосподарської продукції: Учб. посібник. — К.: УМК ВО при Мінвузі УРСР, 1991. — 220с.
3. *Ковач С.І.* Облік та аудит виробництва і реалізації. Автореф. дис. канд. ек. наук: 08.06.04./ КНЕУ– К., 2001. — 22 с.

Дубовий О.В., магістрант
ДВНЗ «КНЕУ імені Вадима Гетьмана»
Науковий керівник — к.е.н., доцент О.Г. Бірюк

ВІДОБРАЖЕННЯ ІНФОРМАЦІЇ ПРО ДОХОДИ В НАКАЗІ ПРО ОБЛІКОВУ ПОЛІТИКУ З МЕТОЮ УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВОМ

У зв'язку із неузгодженнями в чинному законодавстві України, у підприємств з'явилась можливість використання декількох підходів щодо визначення фінансових результатів різних операцій. Основною метою підприємства є одержання прибутку, основу якого складають доходи, тому встановлення основних елементів облікової політики підприємства щодо доходів має дуже велике практичне значення й обумовлює актуальність теми дослідження. Враховуючи вищезазначене, метою дослідження є визначення та розгляд основних аспектів відображення інформації про доходи в наказі про облікову політику підприємства.

В результаті дослідження було встановлено наступне.

1. Організаційна побудова обліку та здійснення контролю за його веденням на кожному підприємстві регламентується Наказом про облікову політику, який повинен містити розділ про облік доходів і фінансових результатів діяльності, в якому наводяться основні положення організації такого обліку, в тому числі перелік і склад доходів від реалізації продукції (товарів). Проте нині не всі підприємства мають розроблений і затверджений цей документ. При цьому не на кожному підприємстві Наказ містить зазначену інформацію, що впливає і на якість проведення аудиту підприємства.